

Kalbi Allahu Teâlâ'ya Yönelten Etkenler, Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye.

Kalbi Allahu Teâlâ'ya Yönelten Etkenler

Kalpleri Allahu Teâlâ'ya doğru harekete geçiren, O'na bağlayan. O'nun güç ve imkanı ile gönlün manevi hastalıklarını azaltan ya da tamamen O'ndan uzaklaştıran kurala mutlaka dikkat çekmek gerekir.

Bilesin ki, kalpleri Allahu Teâlâ'ya doğru harekete geçiren üç etken vardır. Bunlar; Sevgi, Korku ve Ümittir.

Bunların en güçlüsü sevgidir. Sevgi bizzat kendisinden dolayı istenen bir şeydir. Çünkü sevgi hem dünyada, hem de ahirette istenir. Oysa korku öyle değildir. Çünkü ahirette korku kalmaz. Allahu Teâlâ şöyle buyurmaktadır: "**Dikkat edin! Allah dostlarına korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir de.**" (Yûnus, 62)

Korku ile yoldan çıkmayı engellemek amaçlanmıştır.

Sevgi, Sevgiliye giden yolda kulun karşısına çıkar. Sevginin büyüklüğüne ve azlığına göre kişinin sevgiye doğru yönelişi şekillenir. Korku ise kişinin sevgiliye giden yoldan çıkmasına engel olur. Ümit ise onu sevk eder. Bu büyük bir esastır. Her kulun buna dikkat etmesi gerekir. Çünkü bunlar olmadan kimsenin kulluğu gerçekleşmez. Zaten herkesin, başkasına değil, Allahu Teâlâ'ya kul olması gerekir.

"**Kul bazı durumlarda sevgilisine ulaşmasını sağlayacak sevgiden yoksun olabilir. Öyleyse kalpleri harekete geçiren nedir?**" şeklinde sorulursa şu şekilde cevap veririz; **Kulun Kalbini şu iki şey harekete geçirir**:

1-) **Sevgiliyi çokça anmak**.
Çünkü O'nu çokça anmak kalbi O'na bağlar. Bundan dolayı Allahu Teâlâ kendisinin çokça zikredilmesini emretmektedir.
"**Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin. Sabah akşam O'nu tesbih edin.**" (Ahzâb, 41-42)

2-) **Nimetlerini Düşünmek**.

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:
"**Allah’ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa eresiniz.**" (A'raf, 69)
"**Size verilmiş her ne nimet varsa Allah’tandır. Sonra size bir zarar dokunduğunda, (hemen) O’na yalvarırsınız.**" (Nahl, 53)

Kul, Allahu Teâlâ'nın kendisine verdiği gökyüzünün ve yeryüzünün, yeryüzünde bulunan ağaçların ve hayvanların kendi istifadesine sunulması gibi görünen, iman vb. hissedilen nimetleri düşünürse mutlaka ama mutlaka kendisini harekete geçiren bir dürtü meydana gelecektir. Benzer durum korkuda da geçerlidir. Tehdit, kınama, hesap vb. ayetleri okuyup düşünen kul canlanır. Aynı durum ümit konusunda da geçerlidir. Kişi, lütuf, kerem ve af ile ilgili ayetleri okuyup düşündükçe hareket etmeye başlar.

Ümit ve tevhid konusunda söylenen sözler çok geniş yer tutar. Ancak bizim buradaki amacımız kısaca işaretle yetinerek bunun içerğine dikkat çekmektir.

(şeyhülislam ibn teymiyye, mecmu'ul fetava)